

Sport a studium, kdo s koho? Věčné dilema trápí i české nadějně sportovce

27.6.2024 - Kateřina Jaklová | Česká olympijská

Pokud chcete patřit k nejlepším, musíte sportu obětovat opravdu hodně. Někdy jde stranou i škola, jindy se nevidíte s kamarády nebo rodinou. Profesionální sportovci moc volna nemají, ať už soutěží v čemkoli. Skloubit to dohromady se samými jedničkami nebo vyznamenáním chce opravdu dostatečnou motivaci a odhodlání. Člověk musí mít jasný denní plán a ten dodržovat.

I mezi královéhradeckými sportovci se v tomto ohledu objevují značné rozdíly. Přístup je spousta, každý si musí najít to, co mu vyhovuje nejvíce. Třeba Jakub Skalický, basketbalista hrající za Královské sokoli, s tím nikdy moc velké potíže neměl. Tento školní rok se spolu s tréninky na Olympiádu dětí a mládeže připravoval i na přijímací zkoušky na střední školu. „Společně s klukama z kraje jsme se sešli asi na deseti celodenních trénincích, takže to šlo se školou dohromady jednoduše. Jednou za měsíc jsem teda v té škole nebyl, ale nějak extra mě to neomezovalo,“ popisoval svou situaci Kuba.

Například cyklistika patří ke sportům, které mají náročnější tréninkový plán. Jakub Zaňka a Marek Stiblík, medailisté z cyklistického kritéria, studují průmyslovou střední školu a přesto, že volna moc nemají, na učení si nestěžují. Že by ale měli hodně volného času se kvůli našlapaným tréninkům říct nedá. „Trénujeme nejčastěji šestkrát do týdne. Ze školy jdeme rovnou na kolo.“ řekl bronzový Marek.

Hodně záleží také na ročním období. Na jaře to pro studenty základních škol nebývá jednoduché. Stres z přijímacích zkoušek musí řešit řada z nich. Daniel Švejdar hraje házenou za TJ Náchod a i on, stejně jako basketák Jakub, mířil na střední školu. „Trénujeme skoro každý všední den a na učení mi tak přes den nezbývalo moc času, musel jsem se učit po večerech. Bylo to fakt dost náročný, jsem rád, že už to mám za sebou.“

Podobně jako házenkáři, ani volejbalistky to nemají úplně snadné. „Kvůli škole jsem musela tréninky omezit. Mrzelo mě to, ale nedalo se nic dělat.“ vypráví blokačka Královéhradeckého kraje Magdaléna Bořková. „Chvíli mi trvalo, než jsem zvládla vybalancovat sport a školu. Nakonec to ale dopadlo nejlíp, jak mohlo, protože jsem se dostala na školu, která je blízko mého volejbalového klubu.“

Kdo si může čas od času oddechnout, je Jan Víšek. Jachtař chodí na vodu dvakrát až třikrát do týdne. „Já dávám přednost tomu sportu,“ přiznal. „Tehle rok jsem občas vynechával některé semináře, abych místo toho mohl chodit na tělák a tím si zlepšovat fyziku.“ Přijímačky na střední už má letos také za sebou. Přesto, že škola není jeho priorita, dostal se, kam chtěl.

<https://www.olympijskytytym.cz/article/sport-a-studium-kdo-s-koho-vecne-dilema-trapi-i-ceske-nadejne-sportovce>